

تشکیل قراردادها

و
تعهدات

(معرفی و نقد)

دکتر محمدی شهیدی
اساد داکٹر حنفی داکٹر محمدی

قراردادها و تعهدات

مؤلف: مهدی شهیدی
ناشر: حقوقدان

محضوب می شود. مع الوصف در کناره همه محسن و بیزگاهی مثبت این اثر برخی کاستیهاییز به نظر می رسد که به شرح زیر بیان می گردد. اینیست که ذکر آنها در اکمال آن مفید واقع شود:

۱- در یک نگاه کلی به نظر می رسد که این کتاب اساساً یک اثر تحلیلی است و نه تحقیقی به معنای خاص کلمه، زیرا نویسنده محترم در طرح و تبیین هر بحثی عمدتاً به بیان مفاد مواد قانون مدنی و تبیین و تشریح آنها و بیان نظرات خویش پرداخته و به ماخذ متعدد و معتبرابه موجود، اعم از فقهی و غیر آن کمتر مراجعت شده و گاهی اصلاً مراجعت نشده و در نتیجه ارزش تحقیقی اثر، تقلیل یافته است.

۲- عنوان کتاب عبارت است از «تشکیل قراردادها و تمهیلهای» لکن وقتی که مندرجات آن را مورد مطالعه قرار می دهیم هیچ بحثی در خصوص تمهد مشاهده نمی گردد. حال آنکه اشتایان به مباحث حقوقی بر این نکته واقنند که دو واژه «قرارداد» و «تمهد» مفاهیمی متمایز از یکدیگرند و اکنون حقوق قراردادها و حقوق تعهدات در رشته مجراز از هم می باشند. تمهد مراد فقرارداد نبود بلکه اثر آن است (البته تنها اثر آن نیست) علل و اسباب ایجاد تمهد با علل و اسباب ایجاد قرارداد متفاوت است، همانگونه که علل سقوط تعهدات با علل انحلال قراردادها تفاوت دارد بعثتایی نظری انتقال و تبدیل تعهدات در حقوق مدنی کاملاً جا افتاده و تبیین شده است. و از جایگاه قانونی پرخوردار است در حالی که تبدیل و انتقال قراردادها اگر هم قابلیت طرح داشته باشند در مرحله طرح و تولد است و... از نویسنده محترم و بیماریکاندیش انتظار می رفت که در حد اختصار اشاره ای به تمایز ماهوی مفاهیم مزبور می نمودندیخصوص این نکته که تمهد همیشه در اثر عقد ایجادنمی گردد و می تواند سبب قهری نیز باشد.

۳- این اثر از رویه قضایی، که به یک تعبیر، حقوق زنده است، کاملاً پیغام است الیه این نقص اختصاص، به این

● این اثر از رویه قضایی که به یک تعییر، حقوق زنده است، کاملاً بی بهره است. البته این نقص اختصاص به این کتاب ندارد و در غالب نوشتۀ های حقوقی کشور ما رویه قضایی انعکاس ضعیفی دارد.

- سوالات امتحانی انتهای کتاب همراه با پاسخ تحلیلی آن ، از نظر ورزش فکری دانشجویان سیاست مفید است .

کتاب «تشکیل قراردادها و تعهدات» نوشته یکی از اساتید با سابقه و ژرف اندیش حقوق مدنی ایران جناب دکتر مهدی شهیدی استاد دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی اخیراً توسط نشر حقوقدان به زیور طبع آراسته و به بازار کتاب عرضه شده است. نویسنده محترم و داشتمد این اثر ارزشمند مباحثی از قواعد عمومی قراردادها شامل تعریف و تسمیه‌بندی عقود و شرایط مندرج در ماده ۱۹۰ ق.م را مورد مطالعه و تجزیه و تحلیل قرار داده‌اند. در بیان مطالب کتاب عمدتاً از طرح قانون مدنی پیروی شده است. ازویزگیهای مهم اثر مزبور دو نکته قبل دکتر است: نخست اینکه پس از پایان هر مبحث، بحث‌های تفصیلی مربوط به آن که حاوی نکاتی دقیق‌تر و عمیقتر کتاب «تشکیل قراردادها و تعهدات» نوشته یکی از اساتید با سابقه و ژرف اندیش حقوق مدنی ایران جناب دکتر مهدی شهیدی استاد دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی اخیراً توسط نشر حقوقدان به زیور طبع آراسته و به بازار کتاب عرضه شده است. نویسنده محترم و داشتمد این اثر ارزشمند مباحثی از قواعد عمومی قراردادها شامل تعریف و تسمیه‌بندی عقود و شرایط مندرج در ماده ۱۹۰ ق.م را مورد مطالعه و تجزیه و تحلیل قرار داده‌اند. در بیان کتاب عمدتاً از طرح قانون مدنی پیروی شده است. ازویزگیهای مهم اثر مزبور دو نکته قبل دکتر است: نخست اینکه پس از پایان هر مبحث، بحث‌های تفصیلی مربوط به آن که حاوی نکاتی دقیق‌تر و عمیقتر، باشد، با نوع نوشتاری متفاوت آورده شده، دیگر اینکه در پایان کتاب تعدادی سوالات امتحانی مربوط به مقاطع مختلف که بصورت مستله است همراه با ساخت تحلیلی آورده شده که از نظر ورزش فکری دانشجویان بسیار مفید است. در مجموع باید گفت که این کتاب اثری ارزشمند و تحلیلی است که برای مطالعه و تحقیق در یخچی از مهمترین مباحث حقوق مدنی مأخذی سودمند برای دانشجویان مقاطع مختلف رشته حقوق، وسائل اهل تحقیق،

نويسنده محترم
عمدتا به تبیین و تشریح قانون مدنی و
بیان نظرات خویش پرداخته
و به مآخذ متنوع موجود، اعم از فقهی و غیر آن
کمتر مراجعت نموده و
درنتیجه ارزش تحقیقی اثر، تقلیل یافته است

در پایان هر بخش از این کتاب،
بحثهای تفصیلی مربوط به آن که حاوی
نکاتی دقیق تر و عمیق تر و
بعضان بدیع می باشد
با نوع نوشتاری متفاوت اورده شده است.

۸- در صفحه ۸۹ در پیاراگرهای دوم و سوم در خصوص این مکته که آیا در عقود عینی، بقض فوریت دارد یا خیر، اظهار نظر شده که در عقودی که قانون، بقض راشرط صحبت معروف نموده مانند بیع صرف (ماده ۳۶۴ ق.م) و عقد جبس (ماده ۴۲ ق.م) ظاهر این است که قضی باید در مجلس عقد واقع شود اما بر عقودی که قانون صریحاً بقض راشرط صحبت عقد معمری مکرده ولی تحقق عقد را به بقض موكول کرده مانند وقف (مواد ۵۹ و ۶۰ ق.م) و رهن (ماده ۷۷۲ ق.م) فوریت بقض شرعاً

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۵۰	۷	به این	برای
۷۰	۲۲	در این	دو اینجا
۸۵	۱۶	تقسیم	تسلیم ،
۱۰۷	۲۳	معلق	معلق عليه
۱۰۸	۲	می گردد	گردد
۱۲۹	آخرین سطر شماره ۸۵۵	معارضه	معاویه
۱۳۰	۳۱	۱۰۹	۱۹۰

صفحه	سطر	تغییرات لازم
۷۰	۱۲	واژه «خانه» بعد از مالک اضافه است و گرنه مثال بی معنا خواهد شد.
۸۹	۷	ذکر واژه «شن» بعد از قبض شروری است.
۱۱۶	۱۱	واژه «آجارت» باید بعد از قرارداد اضافه شود.

نیست. سوال در این است که از دید آثار حقوقی و به لحاظ تحلیلی چه تفاوتی بین عدم صحت یک عقد با عدم تحقق آن وجود دارد؟ تویستن معتبر همچ توپیخی ندانادن و جالب این است که در نخستین سطر همان ماده تحقق و صحت عقد را مصادف یکدیگر دانسته‌اند.

۹- آخرین نکته اینکه در متن کتاب مواردی غلط املاهای یا موارد مذکور وجود دارد که به تعدادی از آنها اشاره می‌شود:

در پایان تذکر دو نکته را حضوری می داند، نخست اینکه در متن اثر از حیث ماهیت نکات متعددی وجود دارد که نظر نویسنده محترم قبل خشنه است، لکن به لحاظ اختلافی بودن موارد و اینکه فرستاد دیگری را طلب می کند راقم این سطور متعرض آنها نگردید. دیگر اینکه آنچه مذکور افتاد بهیچ وجه از ارزشهای این اثر نمی کاهد و صرفا با هدف اكمال آن مطرح گردید. به امید اینکه در آینده شاهد آثار ارزشمند دیگری از استادار چمند و دانشمند، جناب آقای دکتر مهدی شهریار باشیم.

یادوگیری:

۱. دکتر ناصر کاتوزیان، عقود معین، ج ۴ (عقد اذنی ویژهای دین) چاپ دوم، سال ۱۳۷۶، ص ۳۹۹، دکتر سید جعین امامی، حقوق مدنی، ج ۲، ص ۳۶۸، به نقل از همان مأخذ.

کتاب ندارد و در غالب توشتمهای حقوقی کشور مارویه قصایر انعکاس ضعیف دارد. این وضعیت اگر چه تا حدی معلول عدم وجود رویه های شفاف و در خواهیم در محاکم ایران است، لکن نویسندها مانسیت به حلاقل هایی نیز که موجود است بی توجهند. امیناست در اثاری که در آینده منتشر خواهد شد این کاستی مرتفع گردد. زیرا باید توجه داشت که صرف تجزیه و تحلیل نهانی، گرچه در جای خود بسیار واحد اهمیت است، لکن دانش اموختگان حقوق را در انجام وظایفشان کارآمد و توانا نخواهد ساخت.

۴ موارد متعددی در متن کتاب به چشم می‌خورد که مطالعی به فقهاء منتبس گردیده یا از آنها نقل شده لکن مأخذ ذکر نشده است . از جمله :

صفحه ۵۱، پاراگراف دوم ، صفحه ۷۴ پاراگراف دوم ، در همین صفحه مبارات معروفی از شهید او اول نقل شده لکن مأخذ آن ذکر نگردیده ، در صفحات ۷۶ و ۷۷ وضیحت عقد معلم در فقهه امامیه مورد بررسی قرار گرفته اما به هیچ مأخذی استناد نشده است . مشخص نیست که آیا نویسنده محترم بعنوان یک فقیه اطهار نظر نموده اند یا اینکه نظرات فقهای عظام را مطرح کرده اند .

در صفحه ۲۶ در شماره ۲ عقیده ای به عذرانی نسبت داده شده اما اقائلین به آن مشخص نیستند . در صفحه ۱۱۴، پاراگراف دوم از شماره ۲۴، مأخذ فقهی ذکر نشده ، همچنین است در صفحه ۱۲۵ پاراگراف چهارم سطر دوم و ...

۵- در صفحه ۴۹، ارجاع شماره ۱ غلط است. چه در سطر سوم گفته شده «همانطور که سابقاً بیان شد» آنگاه به بعد از صفحه ۱۲۸ ارجاع داده شده، گرچه از نظر ماهوی نیز مطلبی که در صفحه ۴۹ مورد بحث است بامطالب مرجع آلیه تفاوت دارد. نظیر این اشتباه در ذکر مأخذ شماره ۶ فرانسه در ص ۴۷۱ نیز واقع شده است. زیرا چاپ و ویرایش اول کتاب مربوط به سال ۱۹۷۶ و ویرایش دوم مربوط به سال ۱۹۶۹ یعنی ۱۰ سال قبل است و این معقول نیست. ظاهراً تاریخ دوم باید ۱۹۶۹ باشد.

۶- در صفحه ۶۲ از اقاله به عنوان دومین وسیله منحل نمودن عقد لازم سخن به میان آمد لکن هیچ اشاره‌ای نشده که بعضی از عقود نظیر وقف و نکاح قابل اقاله نیستند. مضاف بر اینکه در اقاله عقد ضغان تیزبخت و تردید هست، زیرا عده‌ای معتقدند که موجب اشتغال ذمہ مجلد ملیون می‌شود. لذا عقد ضمان، قابل اقاله نیست. (۱)

۷ در صفحه ۱۲۲ پاراگراف دوم اظهار شده است که در حال حاضر در حقوق ایران عقد تشریفاتی که بدون رعایت تشریفات ، باطل باشد وجود ندارد. تنها در مقام سوال می توان پرسید که آیا عقد مبتنی بر مزایده و مناقصه مثل خرید و فروش اموال متعلق به دولت یا موال توافق شده توسط دادگستری ، از جمله عقود تشریفاتی هستند یا خیر؟ اگر هستند آیا عدم رعایت مقررات مزایده یا مناقصه موجب بطلان معامله